

GLORIA MARIS

MAANDBLAD UITGEGEVEN DOOR DE

*BELGISCHE
VERENIGING
VOOR
CONCHYLIOLOGIE* v.z.w.

ANTWERPEN

association belge de conchyliologie

belgian society for conchology

Gesticht in 1961

AANGESLOTEN BIJ HET KONTAKTKOMITEE VAN DE KRINGEN VOOR NATUURSTUDIE EN NATUURBESCHERMING IN HET
----- ANTWERPSE -----

Verantwoordelijk uitg.

André Verhecken
Edward Arsen str. 47
2510 MORTSEL
03/440.37.68

Secretariaat

Jean Wuyts
Koningsarendl. 82
2100 DEURNE
03/324.99.14

Redactie

Antoine Vereycken
A. Van Dijkstr. 50
2120 SCHOTEN
03/645.92.30

Bankrekening

Belgische Vereniging
voor Conchyliologie v.z.w.
(Gloria Maris)
610/4465950/64

M E I 1 9 8 5

1. Zondag 5 mei 1985 te 10.00 uur in het lokaal
" Stella Maris ", Italiëlei 72 te Antwerpen
HALFJAARLIJKSE KONTAKTDAG MET BEURS
2. Vrijdag 10 mei 1985 te 20.00 uur in het lokaal
Koolkaai 9 te Antwerpen : Vergadering van de
studiegroep Xenophora onder leiding van de heer
E. Wils.
3. Vrijdag 24 mei 1985 te 20.00 uur in het lokaal
Ommevanckstraat 26 te Antwerpen : vergadering
van de Raad van Beheer + inbinden en verzenden
van maandblad.
4. B.V.C. West Vlaanderen vergadert op 19 mei 1985
in het centrum De Lelie - weidestraat 81
te Assebroek (Brugge)

De eerstvolgende vergadering zal doorgaan op
zondag 2 juni 1985.

DATUM VAN UITGIFTE : 19 APRIL 1985

Er was moed voor nodig om de hevige aprilse grillen te troyseren. En toch waren ze er weer : de trouwe leden die elke maand present zijn op onze vergaderingen. Weliswaar was de opkomst iets geringer dan anders, maar toch mochten we een 50-tal aanwezigen begroeten op deze laatste dag van de paasvakantie.

Onze voorzitter opende de vergadering met een aantal mededelingen waarvan we als voornaamste onthouden: de idee om ons maandblad om te vormen tot een tweemaandelijks gedrukt tijdschrift. De reactie van onze leden werd hierover gevraagd.

Als spreker hadden we deze maal weer onze ondervoorzitter, de heer Delsaerdt. We kennen hem als een man die zich in problemen vastbijt tot ze zijn opgelost. Dat werd nog maar eens bewezen met hetgeen hij naar voor bracht.

Fasciolaridae : een onderwerp waarover in onze vereniging nog nooit werd gesproken. En de heer Delsaerdt maakte ons duidelijk waarom. Hij schetste de moeilijkheden die hij ondervond bij het samenstellen van zijn voordracht.

Op zijn typische manier vertelde hij hoe hij zich doorheen de " 19de eeuwse conchyliologische soep " worstelde.

Aan de hand van dia's werd aangetoond waar en op welke gronden vroegere auteurs soorten van de Fasciolaridae rangschikten. Prachtig gekleurde bladzijden uit werken van Reeve, Lamarck, Sowerby,.. passeerden de revue.

Aangevuld met dia's uit het museum van Genève en Parijs en dia's uit de eigen schelpencollectie kwam spreker uiteindelijk tot de recente indeling van de familie Fasciolaridae.

Verschillende genera trokken aan ons oog voorbij : o.a. Fasciola, Pleuroploca, Opeatostoma, Latirus, Peristernia, Fusinus, ...

Voorwaar een huzarenwerk dat hier werd gepresteerd !

En de heer Delsaerdt wees meteen de weg om weinig bekende families te bestuderen: het teruggrijpen naar auteurswerken en het opzoeken van materiaal in musea.

Achteraf hadden we de gelegenheid om een deel van de collectie van de heer Delsaerdt te bekijken met zijn belofte dat hij binnen twee maand nog meer materiaal zou meebrengen.

Wij houden hem aan zijn belofte !

J. Wuyts

ENKELE OBSERVATIES BETREFFENDE DE MALACOFAUNA

AAN DE LIGURISCHE KUST

DR. M. Van Moer *

Een verblijf aan de Middellandse Zee is en blijft voor de malacologisch geïnteresseerde steeds opnieuw een belevenis. Daar zijn uiteraard verschillende redenen voor.

Eerst en vooral is er het landslakkenbestand.

Hoe verder men naar het zuiden gaat, hoe talrijker de soorten voorkomen. Dat wordt reeds overduidelijk als men zich met de wagen verplaatst en tijdens een oponthoud langs de autostrades in Frankrijk vlug een blik werpt langs de wegbermen.

De verklaring voor deze soortentoeename is te zoeken in het feit dat de ijskap, die destijds een groot gedeelte van het noorden bedekte, deze relatief traag bewegende dieren als het ware van de bodem veegde. In meer zuidelijke gebieden kon het evolutieproces ongestoord verder gaan met een grotere diversifiëring als gevolg. Vele oorspronkelijk Mediterrane soorten hebben zich zelfs later naar het noorden weten uit te breiden om er definitief (?) vaste voet te krijgen, zoals bv. *Theba pisana* in ons land.

Ook de mollusken van het Mediterrane-Lusitane zeegebied vormen op zichzelf een min of meer unieke groep. En al is het aantal species wellicht minder talrijk in vergelijking met bepaalde andere regionen, dan treedt nergens ter wereld bij zo vele soorten zulke extreme variaties op. Indien men bv. een *Trunculariopsis trunculus*, een *Murex brandaris* of een *Ocenebra arinacea* afkomstig van verscheidene kusten vergelijkt, is men - conchyliologisch gezien - vaak geneigd aan totaal verschillende soorten te denken. Dit geldt niet enkel voor de Muricidae, maar ook bv. voor de Trochidae en vertegenwoordigers van nog een aantal andere families.

Een eerste kennismaking met dit gebied is dan ook op conchyliologisch vlak zeer boeiend. Verdere contacten met deze regio leiden ook op malacologisch gebied tot merkwaardige observaties. Op een relatief beperkt gebied komen vaak zeer verschillende biotopen voor met een typisch fauna.

Dat is eveneens zo voor de Ligurische kust tussen San Remo en Genua.

Beschrijven we eerst even het landschap. In het noorden vinden we de uitlopers van de maritieme Alpen en meer naar het zuiden die

* Lange Molenstraat 43 - 1800 Vilvoorde.

van de Appenijnen, die zich op talrijke plaatsen steil in zee stortten. Op de toppen treffen we rotsformaties aan. De lager gelegen gebieden van heuvelruggen en dalen werden vaak door de mens omgevormd tot brede terrassen, afgezoomd met rotsmuurtjes, terwijl de schrale grasvlakten - met puin bezaaid - beplant werden met olijfbomen en hier en daar wat wijngaarden. Verder treffen we een heesterbegroeiing aan met brem en doornachtige gewassen. De kustlijn bestaat uit smalle aangelegde zandstrandjes, afgewisseld door stroken met keien en rotsen. Zoals u merkt zijn alle elementen aanwezig om een rijke malacofauna te waarborgen.

Bij een bezoek in april valt reeds bij een eerste wandeling op hoe de bodem op talrijke plaatsen bezaaid ligt met een tapijt van lege slakkenhuisjes, een herinnering aan de populaties van de voorbije zomer. Vooral de Helicidae zijn sterk vertegenwoordigd. Naast soorten als *Helix aspers* Müller, 1774 en *Cepaea nemoralis* (Linnaeus, 1758) die ook bij ons frequent voorkomen, treffen we vele typische Mediterrane soorten van deze familie aan: zeer overvloedig *Ceruella neglecta* (Draparnaud, 1805) en *Theba pisana* (Müller, 1774) met de opvallende violette mondlip en het oneindig gevarieerde bandenpatroon, maar ook zuiver witte exemplaren. Minder frequent vinden we huisjes van de grote en breedgenavelde *Ceruella cespitum* (Draparnaud, 1801), de elegante *Eobania vermiculata* (Müller, 1774) en het tere, olijfgroene huisje van *Helix aperta* Born, 1778.

Een entomoloog zou zich hier even goed in zijn sas voelen. Inderdaad worden vooral de grotere huisjes druk bewoond door vliesvleugeligen. Bewaart men enkele van zijn vondsten in een bokaal, dan verschijnen al vlug prachtige rode, goudgroenen en zwarte wespjes, waarvan de namen mij spijtig genoeg niet bekend zijn.

Maar, waar zijn de oorspronkelijke bewoners van die schelpenhuisjes? Eigenaardig genoeg is het daar waar de zon het hevigst brandt, namelijk op de rotsige heuveltoppen, dat de eerste levende exemplaren worden gevonden. De slanke, blauw witte met bruine vlekjes gekleurde *Solatopupa similis* (Bruguière, 1792) behorende tot de Chondrinae, graast ongestoord op de meest steile rotsen de spaarzaam aanwezige algen af.

In haar gezelschap, iets minder frequent en iets meer beschermd, treffen we *Ferussacia follicula* (Gmelin, 1790) aan, behorende tot de Ferussaciidae. Op de bovenste terrassen, verscholen tus-

rotsplantjes en klimop, ontdekken we een interessante soort: *Cochlostoma patulum* (Draparnaud, 1801) behorende tot de Cyclophoridae. Samen met *Pomatias elegans* die overal in West-Europa wordt gevonden waar kalk in de bodem aanwezig is, heeft deze soort een operculum.

Nu weet uiteraard iedere liefhebber van landslakken dat regenachtig weer de ideale omstandigheid is om deze diertjes in hun doen en laten te observeren. Schept dit in ons landje geen problemen, in Italië is dat anders. Op de derde dag van ons verblijf gebeurt het : motregen (gelukkig maar voor één dag). Vroeg uit de veren en op stap! En zoals te verwachten, is iedereen op de afspraak aanwezig. *Cernuella* bengelt lustig aan de vochtige grassprietjes. Het viel trouwens op dat vele van die slakjes zich in rusttoestand hadden teruggetrokken en hun woning hadden afgesloten met een sneeuw witte, ingedroogde slijmprop : het epifragma.

Helix aspersa verschuilt zich het liefst in enge spleten tussen de rotsmuurtjes, zodat de grote schelpen nauwelijks zijn te bemachtigen. Meer tussen het puin verdoken vinden we *Rumina decollata* (Linnaeus, 1758), waar bij volwassen exemplaren de top is afgebroken. Ook *Theba pisana* treffen we zeer overvloedig aan; vooral jonge, levende exemplaren die door hun scherpe kiel langs de periferie fel afwijken van hun volwassen soortgenoten. Opmerkelijk is dat bij deze soort het kleurenpatroon min of meer specifiek is voor elke populatie en verschilt van het ene dal tot het andere.

Talrijke andere kleine soorten werden nog aangetroffen onder stenen. Steeds opnieuw verbaast die microwereld onder elke rotsblok. Het volkje - door het felle zonlicht gestoord - stuift uiteen : hagedissen, gekko's - die in grote getale voorkomen -, een iets tragere hazelworm, mierenkolonies - wel zes soorten in één heuvel. En wie blijft als laatste over? Ja, de slak en de schorpioen. Deze laatste wil met opgerichte gifangel en gespreide tangen, dreigend en onbeweeglijk haar territorium blijven verdedigen.

Ziezo, ik hoop dat deze enkele indrukken over het landslakkenvolkje, dat ten overstaan van zijn soortgenoten in de zee maar al te dikwijls wordt vergeten maar daarom niet minder boeiend is, u alleszins niet te veel hebben verveeld. Vanzelfsprekend was er ook langs de kustlijn heel wat te observeren. Daarover hebben we het mogelijk later nog eens.

VERKLARINGEN BIJ DE PLAAT

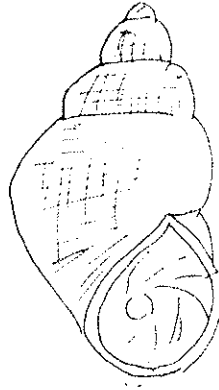
-
1. *Solatopupa similis* (Bruguière, 1792)
 h = 9,5 - 13 mm
 b = 3 - 4 mm
 2. *Ferussacia follicula* (Gmelin, 1790)
 h = 10 - 16 mm
 b = 3 mm
 3. *Pomatias elegans* (Müller, 1774)
 h = 10 - 16 mm
 b = 8 - 12 mm
 4. *Cochlostoma patulum* (Draparnaud, 1801)
 h = 5 - 8 mm
 b = 2 - 3 mm
 5. *Cernuella cespitum* (Draparnaud, 1801)
 h = 12 - 16 mm
 b = 18 - 26 mm
 6. *Cernuella neglecta* (Draparnaud, 1805)
 h = 6 - 10 mm
 b = 9 - 18 mm
 7. *Cepaea nemoralis* (Linnaeus, 1758)
 h = 18 mm
 b = 25 mm
 8. *Eobania vermiculata* (Müller, 1774)
 h = 14 - 27 mm
 b = 22 - 30 mm
 9. *Helix aspersa* (Müller, 1774)
 h = 25 - 35 mm
 b = 26 - 40 mm
 10. *Helix aperta* Born 1778
 h = 24 - 30 mm
 b = 22 - 28 mm
 11. *Rumina decollata* (Linnaeus, 1758)
 a) volwassen exemplaar
 b) juveniel exemplaar
 h = 20 - 35 mm
 12. *Theba pisana* (Müller, 1774)
 a) wit exemplaar
 b) exemplaar met bandenpatroon
 c) juveniele exemplaren
 h = 15 mm
 b = 20 mm

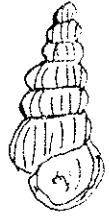
1

2

3

4

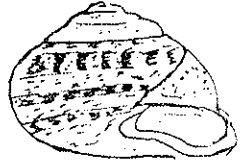
5

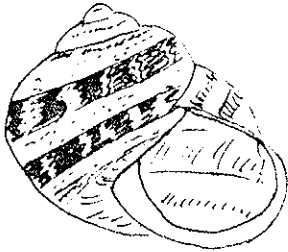
6

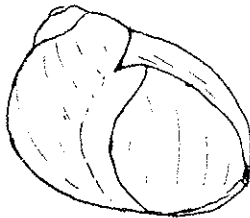
7

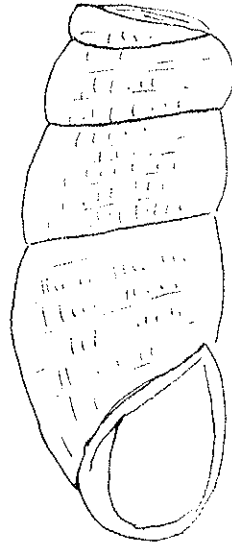
8

9

10

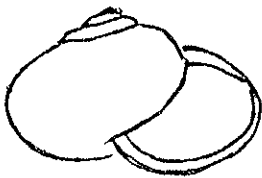

A

B

11

A

B

12

C

MOLLUSKEN UIT HET MIOCEEN VAN WINSTERWIJK-MISTE

Een inventarisatie, met beschrijvingen en afbeeldingen van alle aangetroffen soorten.

Deel 1 : Tekst, 451 pp, 10 figs, 4 tabellen

Deel 2 : Platen , 82 pls

door A. W. Janssen

Uitgegeven door de Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging, de Nederlandse Geologische Vereniging, en het Rijksmuseum van Geologie en Mineralogie.

Bibliotheek van de K. N. N. V., uitgave nr. 36. 1984.

Dit boek presenteert zich op een originele wijze : een stevige kaft blijkt bij het openen twee aparte boekdelen te bevatten : het vastzittende tekstdeel en de uitneembare atlas.

" Het bijeen brengen en bestuderen van een collectie miocene schelpen is voor velen kennelijk een aantrekkelijke bezigheid. Het aantal amateurpaleontologen dat zich hiermee bezig houdt neemt in de laatste jaren steeds meer toe ". Dit is de aanvang van dit boek, dat de resultaten bevat van zowat 12 jaar studie op het bijzonder rijke materiaal (501 soorten !) dat de bekende vindplaats Winterswijk-Miste heeft opgeleverd. Het is dan ook een bijzonder interessant werk geworden, een unicum in het nederlandse taalgebied mogen we wel zeggen ! Vooreerst al omdat het in het Nederlands is geschreven : het boek is namelijk niet geschreven voor enkele specialisten, maar wel voor alle enthousiaste verzamelaars van fossiele (hier : miocene) schelpen. Er worden dus bijvoorbeeld geen gecompliceerde nomenclatuursituaties in beschreven; de schrijver beperkt zich hier tot de gegevens die van praktisch belang zijn voor de verzamelaar : voorkomen van de soort, beschrijving, afmetingen, en opmerkingen - waarin o.a. de verschillen met verwante soorten worden aangegeven. Dit wordt uiteraard aangevuld met de 82 platen die de soorten afbeelden : zeer kleine exemplaren werden niet gefotografeerd maar door de auteur getekend met stereomicroscop en tekenspiegel : 20 platen werden met deze tekeningen samengesteld.

De schrijver zegt zelf (p.37) dat het boek niet moet gezien worden als een definitieve wetenschappelijke bewerking van de Miste-fauna, maar wel als een inventarisatie van de op dit moment bestaande kennis ervan.

Detailstudies zullen later verschijnen; de eerste in deze reeks is reeds uitgekomen, namelijk over de familie *Cancellariidae* (zie bespreking in ons januari-nummer)

Het boek vangt aan met een historisch overzicht van de ontsluitingen ; en vergelijkende tabellen situeren de lagen ten opzichte van andere strata in Europa. Dan volgt een uitgebreid hoofdstuk over verzameltechniek zoals-het-hoort, prepareren en verder verwerken van de fauna. Er wordt ook even ingegaan op de publikatie van F. Nordsieck (1972) over de Miste-fauna; overal waar nodig worden trouwens de verkeerde determinaties van (de onlangs overleden) Nordsieck verbeterd.

Deze miocene fauna bevat, naast een groot aantal "tropische" soorten, ook voor Recent-Keltisch verzamelaars interessante vormen: bv. *Calyptrea chinensis*, *Crepidula crepidula* (= *C. unguiformis*), *Arctica islandica*, *Corbula gibba*, ... Bijzonder interessant is *Spiricella unguiculus*, een bijzonder zeldzaam fossiel, ook gevonden in Miste; onlangs werd in Zuid-Portugal deze, of een nauw verwante, soort recent aangetroffen ! Een analoog voorbeeld is *Daronia punctata* : een zeer verwante soort werd onlangs in " Bolletino Malacologico " voor de Middellandse Zee afgebeeld.

Wie zich aan protoconchen interesseert komt ook aan zijn trekken : op de getekende platen zien we alle microscopische details van protoconchen en juveniele exemplaren, prachtig bewaard gebleven na zowat 18 miljoen jaar ! En dat ook in het Eocen en Mioceen reeds soorten bestonden met twee verschillende protoconch-typen lezen we op p. 161, bij *Triforis aff. bitubulatus*.

Het is moeilijk om over dit boek kritische opmerkingen te maken. Platen en tekst zijn van uitstekend niveau, en toch voor iedere amateur verstaanbaar. Alleen komt de soortnaam van *Panopea meynardi* mij ongewoon voor - overal vind ik *menardi* - maar dat zal wel te wijten zijn aan mijn onbekendheid met deze materie.

Dit prachtige werk, dat we aan iedere schelpenliefhebber durven aanbevelen, kan besteld worden door storting van 48 gulden (36 gulden voor leden van KNNV, NGV en WTKG) op postgirorekening 13028 t.n.v. Bureau KNNV, Hoogwoud NH, Nederland.

A. VERHECKEN

Zomervakantie Juli 1984

HET " EXPERIMENT " ISTRIE :

Venken Gerard A.V.H. *

In 1981 had ik een halfwas vakantie aan de Costa Brava/Spanje (Ampurias - La Escala). Met halfwas bedoel ik : weinig schelpen. Tenminste zeeschelpen want door een regenachtige tweede week wist ik plotseling waarom er op bepaalde plaatsen zoveel lege huisjes van landslakken (voornamelijk Pomatias elegans) lagen. In 1982 volgde dan de formidabele reis en dito ervaring naar (en in) California en Arizona. 'k "Mocht" uiteindelijk ook overzees ruilen. In 1983 was er van een reis niets in huis gekomen en 1984 (Big-Brother-year) zou dat slechte voorbeeld gaan volgen. En ik die toch zo graag wat "eigen" materiaal naar California wou afzenden. 't Was pas bij het zien vertrekken van al mijn vrienden dat ik pas echt de reiskoorts kreeg.

't Zou eerst nog Bretagne geworden zijn maar dank zij een tip van een van die vrienden die net nog niet ^{weg} waren belandde ik zuidelijker. Het zou het goedkope Joegoeslavië (Joegoe = zuid) worden. Ik reisde alleen en de benzine je weet wel ..., en nog wel in het eerste het beste noordelijke gedeelte en daar ligt (nog steeds) Istrië : een - ruw bekeken - driehoekvormig schiereiland met in het zuiden de grootste stad : Pula (prachtig Romeins arena) en in het noorden de belangrijkste haven en Joegoeslavisch opponent of "antwoord" op Trieste (Trst in het Joegoeslavisch). Daar ergens halverwege ligt Poreč en daar belandde ik al even lucratief als ik al in Joegoeslavië itself terecht kwam. Van de Adriatische kust had ik al veel gehoord, van Istrië echter niets. Het was voor mij een experiment. Ik liet me leiden door het opportunistisch gevoel dat ik toch wel - zoals dikwijls - het geluk zou hebben om her en der op een onverwachte goudmijn (in schelpenvorm) zou gaan botsen. Gelukkig lag er dus voor mij tussen Poreč (Joe.) en Hasselt (België) nog Grado (It.) anders was mijn experiment in het zoute water van Istrië getuimeld. Dat zul je wel merken aan de gedetailleerde resultaten hierna uitgezet !

* Schoolstraat 21, 3500 Hasselt.

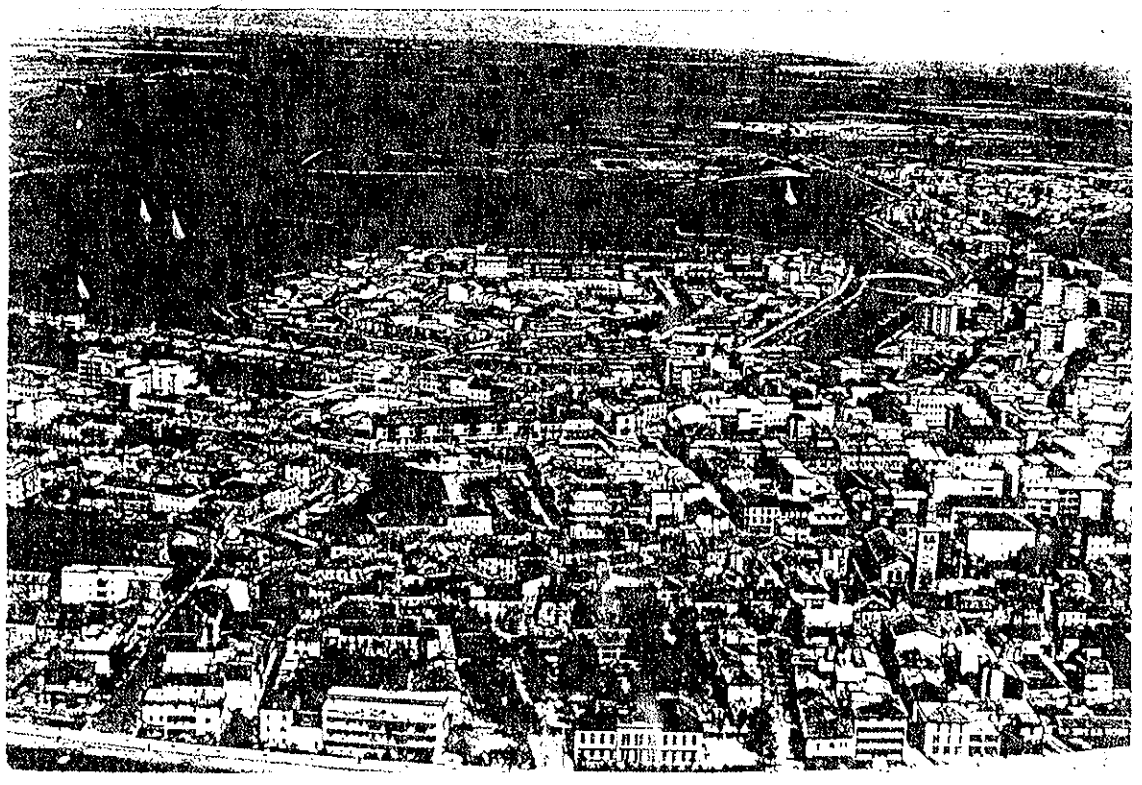
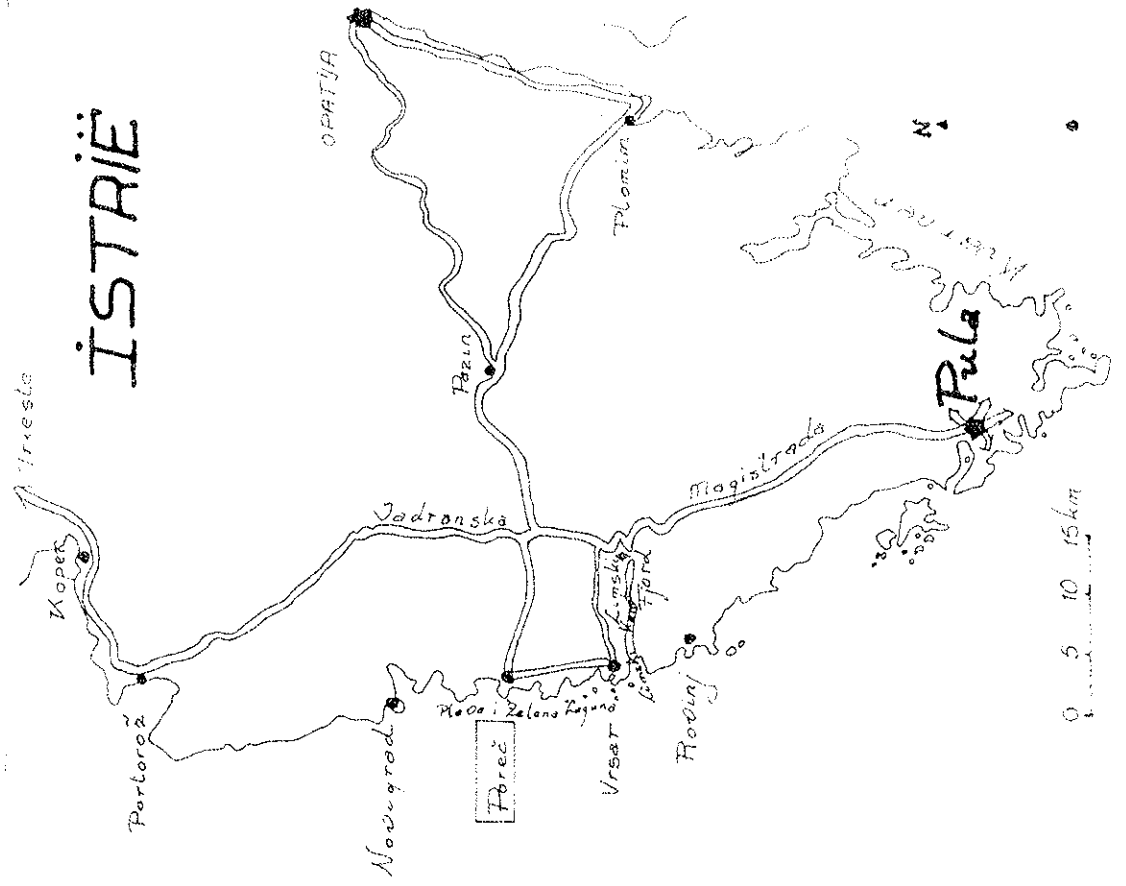

Fig 1. *Pecten jacobatus* (Linnaeus, 1758)
 vissershaven Grado - Italië

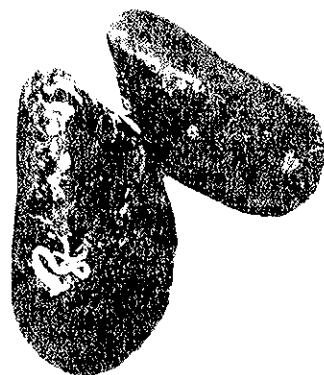
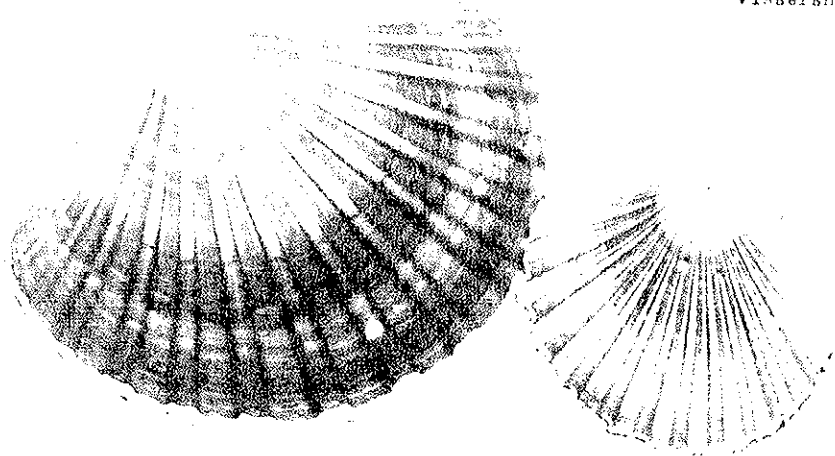

Fig 2. *Modiolus barbatus* (Linnaeus, 1758)
 vissershaven Grado - Italië

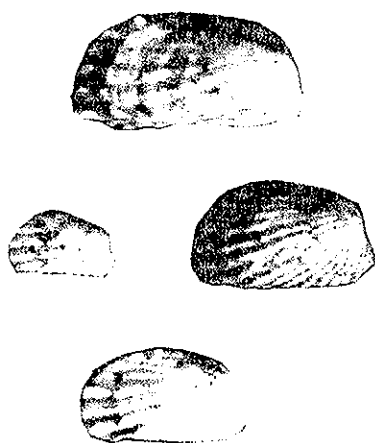
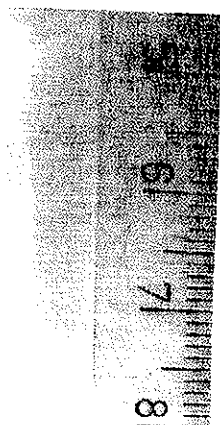

Fig 3. *Cardita calyculata* (Linnaeus, 1758)
 in holtes onder rotsen te Poreč
 (Spadići) - Joegoeslavië - Istrië

Fig 4. *Arca noae* Linnaeus, 1758
 vissershaven Grado - Italië

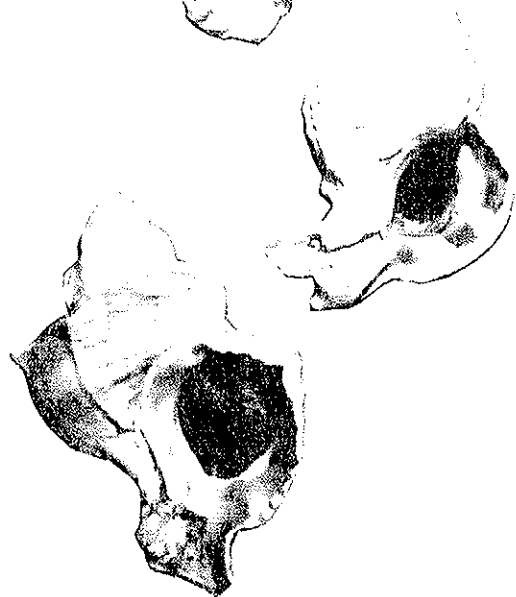
Fig 6. *Trunculariopsis trunculus* (Linnaeus, 1758)
 vissershaven Grado - Italië

Fig 7. *Monodonta (Oscilinus) turbinata* (Born, ?)
 onder steen op het eiland 'Otok' Nikola
 vlak voor Poreč-haven - Joegoeslavië - Istrië
 35 mm !!

Fig 5. *Murex (Bolinus) brandaris* Linnaeus, 1758
 vissershaven Grado - Italië

B.V.C. WEST VLAANDEREN

 VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN 17 FEBRUARI 1985

Een oud jaar is weer voorbij. Het nieuwe jaar begon echter met een uitgestelde vergadering in januari wegens de slechte weersomstandigheden. Met een vijftiental aanwezigen werd dan het nieuwe werkjaar ingezet. Er werden heel wat gedachten uitgewisseld van Mallorca, Ibiza ... en zelfs over een dame uit Zwitserland. Een onzer leden zou contact onderhouden met deze daden van de dame, uit schelpen verzamelen maar ook uit postzegels van schelpen zou haar hobby bestaan.

Een aantal interessante boeken werden ingezien :

- Het ontstaan van soorten " Natuur en Techniek - Jubileum-uitgave ISBN 9070157306
- Schelpen - van Hugh en Marquerite Six en R. Tucker Abbott
 Nederlandse editie : ISBN 9062100872

Na deze bespreking was er een tafelronde over enkele artikels uit La Conchiglia nl : - A new coralliophilidae from the Bay of Vigo (North-Western Spain) nl. Coralliophila rolani n.sp.
 en : New species of Gabon.

De hoofdbrok was de bespreking van de Cymatidae. Iedereen had zijn schelpen van die familie meegebracht. Aan de hand daarvan werden allerlei zaken aangetoond en anekdotes verteld.

Over het algemeen zijn het tamelijk stevige schelpen met spiraalvormige ribbels en koorden. De opperhuid is soms zeer dik en harig en het sluitklepje is hoornachtig. Hun voornaamste voedsel bestaat uit weekdieren en zeeegels.

Tot deze familie behoren de volgende genussen :

- Genus Apollon, Argobuccinum, Ranella, Charonia, Cymatium, Linatella, Colubraria, Distorsio.

Na de gebruikelijke ruilbeurs en tombola werd er weer een einde gezet aan deze eerste activiteit van het jaar.

Herman Gilbert.

B.V.C. WEST VLAANDEREN

VERSLAG VAN DE VERGADERING OP 17 MAART 1985

Na het traditioneel welkomswoord besprak André Bossuyt het nieuwe noek : " Red Sea Shells " van Sharabati.

Tevens was het nieuwe exemplaar van Hawaiian Shell News ter inzage. Johan Verstraeten besprak uitvoerig en met brio, aan de hand van zijn verzameling, het tijdschrift Basteria suppl. n° 2, pp. 1-135 van 20.12.84 handelend over The Marine Mollusca of the Bay of Algeciras, Spain, with general notes on Mitrella Marginellidae and Turridae van J.J. Van Aartsen, H.P.M.G. Menkhorst en E. Gittenberger.

Met het Paasverlof wordt Bretagne weer onveilig gemaakt door enkele van onze clubleden. Menig zee-delicatessen zullen weer verdwijnen achter hun kiezen.

Johan toonde ook zijn foto's over zijn reis naar Teneriffe. Hij ontmoette er ter plekke de auteur Talavera, schrijver van het boek " Molluscos Marinos de Canarias Y Madera " - Nordsieck en Talavera. Ook werd met kennis van zaken het verschil aangetoond tussen *Haliotis coccinea* Reeve, 1846 en een *H. tuberculata* L.1758. Beiden zijn van hetzelfde subgenus *Sanhaliotis*. De *H. coccinea* heeft als synoniem *Janus* Reeve, 1846 en komt voor in de Caraïbische Eilanden. De *H. tuberculata* heeft als synoniem *reticulata* Reeve, 1846 en komt voor in de Oost-Atlantische Oceaan. De *coccinea* zou vermoedelijk een geografische subspecie zijn van de *tuberculata*.

Bij de bespreking van de Patellidae kwam er echter een discussie t.d stand over wat is wat ? Sommige auteurs zijn inderdaad geneigd deze zeer variabele schelpen tot in het oneindige onder te verdelen. Wij kwamen tot het besluit dat er in feite maar een drietal verschillende soorten zijn.

Johan toonde ons een exemplaar van *Osulinus selvagensis* Talavera, 1978 (een "present" exemplaar van de auteur)

Frank gaf nog een demonstratie hoe nieuwe aanwinsten moeten of kunnen gesorteerd worden. Eerst deze met dezelfde kenmerken bijeen tzt. kleur, ribben of geen ribben, vorm, binnenkant.. en dan karmen beginnen te zoeken in de boeken.

Opnieuw kwam dan weer het probleem van de naamgeving van pas. Na de gebruikelijke ruilbeurs en babbelstondekes kon iedereen weer huiswaarts keren.

HERMAN Gilbert.

MEDEDELINGEN

KONTAKTVERGADERING OP 5 MEI 1985 :

Op 5 mei houden we onze eerste kontaktdag van dit jaar. Alle leden kunnen dan hun materiaal (schelpen, boeken, fossielen, enz.) te koop aanbieden. Wel dienen zij rekening te houden met de normen gesteld in artikel H 1 van het Reglement van Inwendige Orde.

Het bedrag van het standgeld is hetzelfde als op de Rendez-Vous dagen, nl. 200 fr. per standaardtafel. Valnzelfsprekend is op die dag ook ruilen toegelaten.

MONOGRAPH OF LIVING CHITONS :

Dit is de titel van een belangrijke publikatie, van de hand van Piet Kaas en ons medelid R.A. Van Belle. Van deze monografie, waarvoor tien volumes gepland zijn, is nu volume 1 verschenen (6 + 240 pp, 95 figs, 45 kaarten : ISBN 90 04 07415 5, 98 gulden); het behandelt de Orde Neoloricata : Lepidopleurina. Volume 2 is ter perse : Suborda Ischnochitonina.

De laatste monografie over de recente chitons dateert van 1892-94 (Pilsbry in vols. 14 en 15 van de *Manual of Conchology* van Tryon).

Ondertussen is het aantal gekende soorten zowat verdubbeld; dat alles illustreert ten overvloede het grote belang van deze nieuwe publikatie.

Te bestellen bij Uitgeverij Brill, P.O. Box 9000, 2300 PA Leiden.

SOCIETE BELGE DE MALACOLOGIE :

Onze Brusselse zustervereniging organiseert volgende activiteiten, steeds om 14.30 hr, in het lokaal Blekerijstr.27 Brussel:

- 11 mei : " Le genre *Drupa* dans l'Indo-Pacifique (Muricidae : Thaidinae) ", door R. Houart.
- 1 juni : " Tour du monde : 2ème partie : Polynésie française et Nouvelle-Zélande ", door P. Van Win.
- 15 juni : meerdere onderwerpen :
 - L. Germain : Problèmes de Conacea.
 - R. Duchamps : Quelques cas spéciaux chez les Olividae.
 - J. Senders : Quelques *Cypraea* inhabituelles
 - E. Waiengnier : Quelques mots sur les Helicacea.
- 29 juni : " Afrique Occidentale. 1ère partie : Le Niger " door M. Verhaeghe.

VIERDE INTERNATIONAAL SCHELPEXSALON :

Dit gaat door te Lauanne, Zwitserland; op zaterdag 22 juni 1985. Deze beurs wordt georganiseerd door de Société Internationale de Conchyliologie. Voor alle inlichtingen en reservatie : Ted W. Bear, CH-1602 La Croix. Tel (0) 21 39 37 71.

TIJDSCHRIFTEN

 Wij ontvingen volgende tijdschriften :

NAUTILUS INFO 9e jaargang (nr. 4) December 1984

Fossilenvindplaatsen in België (Schelle) - F. Gelaude

NAUTILUS INFO 9e jaargang (nr. 5) Januari 1985

Fossilenvindplaatsen in België (St. Niklaas) - F. Gelaude

NAUTILUS INFO 9e jaargang (nr. 6) Februari 1985

Fossilenvindplaatsen in België (Belsele) - F. Gelaude

MEDEDELINGEN V/D WERKGROEP TERTIAIRE EN KWARTAIRE GEOLOGIE -
 December 1984

Index volumes 19-20 (1982-1983)

MEDEDELINGEN - Vol. 21 nr. 4 - December 1984

Glibertturricula vervoeneni : a common species from Rupelian
 deposits in Belgium and Poland - p. 179 - M.C.Cadée &
 A.W. Janssen.

GEOLOGISCHE-MINERALOGISCHE-PALEONTOLOGISCHE VERENIGING LIMBURG
 jaarg. 8 nr. 12 - December 1984

GEOLOGISCHE-MINERALOGISCHE-PALEONTOLOGISCHE VERENIGING LIMBURG
 jaarg. 9 nr. 1 - Januari-Februari 1985.

De eocene vertebraten van Robiac, Dep. Gard - France.

NATUUR EN STEDESCHOON - jaargang 54- nr. 1 - Januari-februari

LES NATURALISTES BELGES - Ann. 65 - nr. 5 - Sept-Oct. 1984

LES NATURALISTES BELGES - ann. 65 - nr. 6 - Nov- Dec. 1984.

R. PICKERY

ARCOPAGIA CRASSA

(Pennant, 1778)

Het is de grootste en zwaarste vertegenwoordiger in Europa van de familie Tellinidae. Zij wordt tot ongeveer 45mm hoog en 65mm lang. De vorm is ovaal, stevig en ondoorschijnend. De schelp is ongelijkzijdig, de top ligt iets achter het midden. Bovendien is deze soort ongelijkkleppig want de linkerklep is minder bol dan de rechter. De oppervlaktesculptuur vertoont grove concentrische richels. Tussen deze richels lopen kleine verticale streepjes.

Binnenin zien we twee spierindrucksels waarvan de achterste korter en dikker is dan de voorste. De mantellijn vertoont een diepe vingervormige bocht in de richting van het voorste spierindrucksel. Het heterodont slot bevat in de linkerklep 2 cardinale tanden waarvan de voorste gegroefd is, en één voorste laterale tand. In de rechter klep zitten 2 cardinale tanden waarvan de achterste gegroefd is, en één voorste en één achterste laterale tand. De slotband is gedeeltelijk uitwendig en ligt gedeeltelijk tussen de kleppen. Er is een smalle lunula.

A. crassa is aan de buitenzijde mat roomwit tot licht rose. Soms zijn er vanaf de top stralende rose banden die aan de binnezijde vlekkerig doorschijnen.

Zij graaft in zand, modder of grind op diepten van -1 tot -150 meter en komt voor in de Atlantische Oceaan, het Kanaal en de Noordzee. In de Middellandse Zee is zij vrij zeldzaam.

